

**Petri Hiltunen: Hysteria**  
**Kustannus Oy Jalava 1987.**  
**48 sivua.**  
**29 mk.**

**Petri Hiltusen** albumi *Hysteria* on suomalaisen sarjakuvan päänavaus goottilaiseen kauhuun. Kauhutarjakuviahan on maassamme tehty jo aiemminkin – mainittakoon vaikka vain Sarjarin kaksi kauhuspesiaalia – mutta Hiltusen albumi on alan ensimmäinen puhtaasti kaupallinen yrittely suomalaisin voimin. Kiitos tämän yrityksen onnistumisesta lankeaa Jalavalle, joka nyt ensimmäistä kertaa otti kustannettavakseen kotimaista sarjakuvaa.

Kuten sanottu painottuu Hiltusen albumi nimenomaan klassiseen goottilaiseen kauhuun poiketen tässä selvästi muista kotimaisista kauhutarjatuotoksista, joissa ote on ollut huomattavasti soveltavampi. Albumin viidestä tarinasta neljä ovat hyvinkin klassisia kertomuksia mm. vampyyreistä ja ihmistiikereistä. Poikkeuksena tähän on viides ja viimeinen tarina sitten aivan toista maata: **Toni Jermanın** käsikirjoittama *Comeback* on moderni seikkailuhenkinen ja osin humoristinenkin tulkinta vanhan kunnan Draculan uusista mahdollisuuksista toimintansa organisoimiseen.

Tätä viimeistä tarinaa lukuunottamatta Hiltusen työ toistaa varsin selvästi esikuviaan tyylin jäljitellessä niin sisällöllisesti kuin piirroksellisesti klassisia EC-yhtiön kauhutarjoja. Näihin verrattuna *Hysterian* kauhu on kuitenkin huomattavasti kiltimpää ja pehmeämpää. EC-tuotoksille tyypillinen sairaalloisuus tai häiriintyneisyys puuttuu tyystin ja varsinkin moderneihin kauhuelokuviin tottuneille voi veren ja muun inhottavuuden vähäisyys muodostaa jopa pettymyksen albumia lukiessa. Omasta mielestäni *Hysteria* on kuitenkin tyyliä puhdas omassa lajissaan ja veren lisääminen tai väkivallan konkreettisempi kuvaus olisi saattanut jopa tuhota albumissa nyt vallitsevan herkän melankolisen tunnelin.

Albumin tarinoita voitaneen pitää käsikirjoituksellisesti varsin onnistuneina. tarinat ovat riittävän mielenkiintoisia ja sujuvia, ja jokaisessa on oikeaoppinen loppu-

huipennus oikealla paikallaan. **P. A. Manninen** kirjoittamat *Tiikerin aika* ja *Pure minua uudesta* ovat lyhyitä ja tehokkaita väristyepaloja perinteisessä hengessä kun taas **J. R. Nevalaisen** kirjoittama *Vala* liittyy goottilaista kauhua toiseen perinteikkääseen lajiin, merirosvoiseikkailuun.

Albumin ehkä onnistunein tarina on kuitenkin Hiltusen ainoa oma käsikirjoitus *Aurora*, jossa teksti rönssyilee varsin mukavasti kuvan tukemana. Olisiko niin, että kun piirtää omaa käsikirjoitustaan, kuvatkin tulevat parempina esin ja idea välittyy tehokkaammin. Tässä tapauksessa ainakin näyttäisi siltä. *Aurora*-tarinaa voidaan kuitenkin moittia tietystä epäomaperäisyydestä: onhan tarinassa selvät muistumat **Edgar Allan Poen** klassisista tarinoista *Telltale heart* ja *Ligeia*.

Valitettavaa kuitenkin on, että *Hysterian* piirroksellinen asu ei kestä aivan samalla tavoin koossa kuin käsikirjoituspuoli. Vaikka Hiltunen irrottaa piirtimeistään paikka paikoin todella loistavia kuvia, ei laatu kuitenkaan kestä kautta linjan, vaan väliin mahtuu valitettavan kömpelöitä ja karkeasti piirrettyjä kuvia, jotka omalla vaikutuksellaan kuluttavat myös paremmin piirrettyjen kuvien arvoa.

Pääsääntönä näyttäisi olevan, että lähi kuvat ovat onnistuneita, mutta toimintakuvat ontuvat. Lisäksi Hiltunen ei hallitse kauniiden naisten piirtämistä, mikä taito olisi ollut ainakin *Aurora*-tarinassa välttämätön. Myös tekstausten paikoittainen huolimattomuus vaivaa lukijaa. Hiltunen on kuitenkin kiistatta maamme parhaita piirtäjiä, joten harmittamaan jää, että hän ei ole kautta linjan yltenyt parhaimpaansa.

Kaiken kaikkiaan Hiltusen albumista siis jää hyvä maku suuhun. Tämän positiivisen tunteen onnistuu kyllä melkein piilaamaan albumin takakannen esittelyteksti, jossa todetaan albumin olevan "nuoren kotimaisen piirtäjän näyttö siitä, että Suomessakin osataan piirtää kansainvälisen veroista sarjakuvaa". Koskahan me pääsisimme irti näistä idioottimaisista fraaseista ja oppisimme luottamaan itseemme?

**Nalle Virolainen**



NO! ÄLKÄÄ NYT MINUA TUJOTTAKO! TÄLLÄ KERTAA EI OLE MITÄÄN SANOMISTA... TÄMÄ TARINA EIITTELEE KYLLÄ ITSE ITSENSÄ.

# Tiikerin Aika

P. A. Manninen  
P. Hiltunen